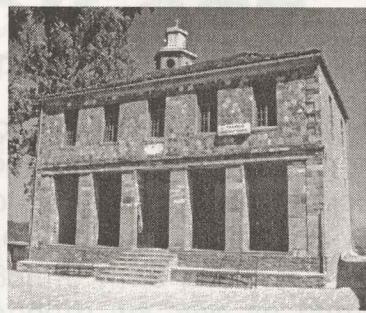

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ Νέα

ΔΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ

Τεύχος 103 Γενάρης – Φλεβάρης 2002

Υπεύθυνος έκδοσης: Δημήτριος Παπαγιαννόπουλος Τ.Θ. 26, 450 02 Ιωάννινα, τηλ.: 06510- 39176

ΑΠΟΨΕΙΣ

■ Πολύ καλή, άρτια οργανωμένη, με φαντασία και κέφι και παν' απ' όλα με πολύ κόσμο η φετινή κοπή της πίτας στο χωριό μας. Πάνω από εκατό άτομα παραβρέθηκαν, σπάζοντας το ρεκόρ προέλευσης από κάθε άλλη χρονιά. Φαίνεται ότι η παροιμία του λαού μας «κάθε εμπόδιο για καλό» βρήκε την πλήρη έκφρασή της σε αυτή την εκδήλωση, αφού ο παγωμένος δρόμος δεν επέτρεψε την κοπή της πίτας στην καθορισμένη ημερομηνία, με αποτέλεσμα αυτή να μετατεθεί και να συμπέσει τελικά με μια ηλιόλουστη μέρα. Η πρώτη εκδήλωση λοιπόν του νέου Διοικητικού Συμβουλίου στο χωριό στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία. Κι εδώ θα πρέπει να πούμε και να ξαναπούμε ότι δεν είναι η διάθεση, η όρεξη και η φαντασία του Διοικητικού Συμβουλίου ο κυριότερος παράγοντας επιτυχίας μιας εκδήλωσης του Συλλόγου. Ο βασικότερος παράγοντας είναι η συμμετοχή και η ανταπόκριση των μελών του Συλλόγου. Άλλο να κόβεις πίτα με είκοσι-εικοσιπέντε άτομα και άλλο με εκατό. Η συμμετοχή και η ανταπόκριση του κόσμου αφ' ενός δίνει φτερά στα μέλη του Δ.Σ. αφετέρου τα βάζει μπροστά σε μια δέσμευση για συνέχιση των εκδηλώσεων και τους κόβει κάθε άλλοθι για επαναύπηση. Πάντως, τα μέλη του Δ.Σ., ενθουσιασμένα από την επιτυχία, μας υπόσχονται και άλλες εκπλήξεις για το μέλλον. Κι εδώ φυσικά η επιτυχία τους εξαρτάται από την ανταπόκριση που θα έχουν. Και θα πρέπει να το τονίσουμε για πολλοστή φορά ότι, μετά από την συγχώνευση των κοινοτήτων σε δήμους, κυρίαρχο ρόλο στην κοινότητα θα παίξει ο Σύλλογος, τον οποίο καλούμαστε όλοι να τον στηρίξουμε τόσο ηθικά όσο και οικονομικά, μιας και μοναδική πηγή εσόδων πλέον είναι η εισφορά των μελών του και τίποτα άλλο.

■ Συζητήθηκε πολύ το άρθρο του περασμένου φύλλου της Λυδίας Φίλη σχετικά με την αφαίρεση πλάκας και πέτρας από τις σκεπές και τους τοίχους των σπιτιών των οποίων οι ιδιοκτήτες είναι απόντες. Είναι ένα θέμα που καίει όχι μόνο το χωριό μας αλλά και όλο το Ζαγόρι, και κάποιος έπρεπε επιτέλους να πει τα πράγματα με το όνομά τους. Όλοι μας ξέρουμε το κόστος των οικοδομικών υλικών για την περιοχή μας και όλοι μας καταλαβαίνουμε ότι και η μια πέτρα ή πλάκα έχει σημαντική αξία και πληρώνεται από το υστέρημα της πλειοψηφίας των χωριανών μας για να διατηρήσουν τα σπίτια αυτά, που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας και που κάνουν το χωριό μας να ξεχωρίζει, μαζί με το φυσικό του περιβάλλον. Λίγη ευαισθησία και λίγο σεβασμό νομίζουμε ότι οφείλεται από τον έναν στον άλλο. Εξάλλου είμαστε τόσοι λίγοι στο χωριό... Μπράβο λοιπόν στη Λυδία που τόλμησε -με τακτ και πολλή ευγένεια ομολογουμένως- να θίξει ένα τέτοιο θέμα.

Δ.Π.

Η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στο Δίκорφο

Πάμπολλοι Δικορφιώτες παραβρέθηκαν φέτος στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στο ίδιο τους το χωριό, την Κυριακή 3 Φεβρουαρίου του 2002.

Ήταν μια μέρα αρκετά καλή για χειμώνα και επειδή η κοπή θα γινόταν στις 12 το μεσημέρι, μπόρεσαν και ήρθαν αρκετοί. Ακόμη και ο Δήμαρχος μας παραβρέθηκε σ' αυτή την κοινή μας εκδήλωση. Συγκεντρωθήκαμε σχεδόν από τις εντεκάμιση στο πρώην σχολείο μας (που είναι γραφείο και κέντρο του Συλλόγου μας από πολύ καιρό...) και βλέπαμε με πολλή χαρά και ευχαρίστηση όλο το παραδοσιακό αυτό κτίριο του Ζαγορίου και συζητούσαμε το ιστορικό του παρελθόν.

Ο σύλλογος μας αυτή τη φορά είχε προετοιμαστεί πλήρως και είχε όλα τα αναγκαία και απαραίτητα κοντά του. Δυο βασιλόπιτες θαυμάσιες, γλυκά και ποτά αρκετά και ό,τι γενικά χρειαζόταν εκείνη τη στιγμή. Και μετά τις δώδεκα και τέταρτο περίπου άρχισε η εκδήλωση με πρώτη την ομιλία του σημερινού μας Προέδρου, που ευχήθηκε σε όλους τους παρόντες Δικορφιώτες υγεία και χαρά για το νέο έτος και πάμπολλες άλλες ευχές. Κι έτσι σε λίγο άρχισε το μοίρασμα της βασιλόπιτας σε όλους μας. Όλοι την παίρναμε με πολλή

χαρά και ευχαρίστηση και κοιτάζαμε λεπτομερώς ποιος θα είναι ο τυχερός, αφού φέτος εκτός από την απλή επιτυχία ο πρώτος και καλύτερος θα έπαιρνε και μια μικρή τηλεόραση, δώρο από τον σύλλογο μας. Κι αφού μοιράστηκε σε όλους η πίτα κανένας δεν είχε πει: «εγώ είμαι ο τυχερός...» Κι εκείνη τη στιγμή όλοι είπαν: «Να ανοίξουμε και της εκκλησίας μας την τύχη...», αφού είχε δοθεί και στον Άγιο Μηνά ένα κομμάτι της βασιλόπιτας». Και μόλις άνοιξαν και του Αγίου Μηνά το κομμάτι εκεί μέσα βρέθηκε η φανταστική λίρα. Κι αμέσως την ίδια στιγμή την πήρε μέλος της εκκλησιαστικής επιτροπής και την τοποθέτησε μέσα στον ιερό ναό... για σιγουριά.

Αμέσως μετά απ' αυτή την εκδήλωση άρχισε μοίρασμα ποτών και γλυκών και όλοι είμασταν καταχαρούμενοι. Και την ίδια στιγμή άρχισαν οι μουσικοί, που ήταν δίπλα μας, να τραγουδούν ωραία και αξέχαστα λαϊκά τραγούδια. Κι όλοι μας είμασταν καταευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι διαρκώς. Όλα ήταν καλά και ευχάριστα σ' αυτή την εκδήλωση και οι πάντες μείναμε ικανοποιημένοι και για το Σύλλογό μας (που ήταν η πρώτη του εκδήλωση...) αλλά κυρίως για τον καιρό, που μας επέτρεψε να πάμε άνετα και όχι δύσκολα στο Δίκορφο μια τέτοια μέρα... και να βρεθούμε στο χωριό μας μια εποχή που πολλές φορές έχει αμέτρητους κινδύνους λόγω χιονιών και πάγων κυρίως. Κάτι που ισχύει για όλο το Ζαγόρι και για το λόγο αυτό οι πιο πολλοί σημερινοί του Συλλόγου έκαναν αυτές τις εκδηλώσεις τους μόνο μέσα στα Γιάννενα και πουθενά αλλού, όπως έγινε και φέτος κατά 90%.

Ελπίζουμε και πιστεύουμε τώρα όλοι, ότι από δω και πέρα θα μπορέσει ο Σύλλογός μας να πραγματοποιήσει και άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις, αφού ο καιρός από το Μάρτιο ως το Σεπτέμβριο, κάθε χρόνο, τα επιτρέπει όλα και κάθε του εκδήλωση δεν θα έχει καμιά χειμερινή κυρίως δυσκολία. Εμείς, δε κατά απόλυτη και αναμφισβήτητη πλειοψηφία, είμαστε πανέτοιμοι για τέτοιες και παρόμοιες εκδηλώσεις, αφού αυτές μας ενώνουν και μας ευχαριστούν, μας πολυσυγκεντρώνουν και πλήρως μας ικανοποιούν.

Ματθαίος Λέκκος 3-2-2002

ΣΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ

Στις 3 Φεβρουαρίου του 2002 έγινε η κοπή της πίτα των Δικορφιωτών στην αίθουσα του εξωραϊστικού συλλόγου (πρώην Δημοτικό σχολείο) Δικόρφου.

Η Κυριακή αυτή υπήρξε εξέχουσα λαμπρή σε φως και ατμόσφαιρα, θέλοντας να δικαιώσει την αναβολή, λόγω καιρικών συνθηκών, της προηγούμενης συνάντησης.

Πάντα όταν είναι να πδώ στο Δίκορφο νοιώθω την ιδία συγκίνηση, την ιδία αδημονία που ένοιωθα από παιδί και την ένοιωθε κι ο πατέρας μου αυτή την ένταση και την εξέφραζε με λόγια θαυμαστικά, που άγγιζαν τις θύμησές του.

Ξαν φτάνουμε στα πέρα αλώνια, μου φαίνεται σα να πλευρίζε το καράβι της καρδιάς μου στο μυστικό χωριό, όπου όλα είναι μαγικά, όμορφα, ξένοιαστα και αφ' υψηλού!

Αυτό το αφ' υψηλού το νοιώθω σαν διαύγεια νου, όπου μεμιάς σ' αυτό το υψόμετρο όλα ξελαμπιάνονται και μου φαίνονται ακόμη και τα πολύ δύσκολα εύκολα και απλά. Η ενέργεια του βουνού δρ. μέσα μου παντοδύναμη. Πουθενά αλλού δε νοιώθω τον ουρανό σαν ουράνιο θόλο εκκλησίας .... Πουθενά αλλού δεν αισθάνομαι πως οι δύο κόσμοι δεν είναι παρά ένας κόσμος, αδιαχώριστος, όπου όλοι κυκλοφορούμε και συνυπάρχουμε και εμείς και οι άλλοι, σα να μη μας χωρίζει τίποτα παρά μια όραση, που αλλοι την έχουν και άλλοι δεν τη διαθέτουν ...

Γκρίζα και άφυλλη η λεπτοκαριά σε ξαφνιάζει με τη διακριτική της μεγαλοπρέπεια .... Το παγωμένο αεράκι φιλικά μας καλωσορίζει μέχρι ν' αρχίσουμε τις χαιρετούρες και τ' αγκαλιάσματα, και τα γλυκόλογα και τα πειράγματα.

Προσήλιο και φιλικό το μαντζάτο του εξωραϊστικού, μας καλοδέχεται με οικοδεσπότη τον Θωμά μας το Λέκκο, που σαν Πρόεδρος του εξωραϊστικού, δίνει την πρέπουσα βαρύτητα στα δραστήρια νέα παιδιά του συλλόγου μας.

Από και και πέρα, αγαπητοί μας χωριανοί που είσατε μακριά ξενιτεμένοι και σας αγαπούμε και σας νοσταλγούμε, αλλά δεν μπορέσατε να έρθετε λόγω απόστασης, όλα εξελίχθηκαν όμορφα, νοικοκυρία και κεφάτα. Ούτε μια τόση δα λέξη, ούτε ένα κακό βλέμμα δεν χάλασε την ενότητα της ημέρας. Από τους Γιαννιώτες ήλθαν όλοι!

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΛΥΔΙΑΣ ΦΙΛΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ – ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

Βλαχλείδη 9, Β' όροφος, γραφείο 7

τηλ. 26004

Σύσσωμοι και με θαυμάσιες προθέσεις. Κόπηκε η πίτα και η τηλεόραση, που ήταν δώρο, έπεσε ω του θαύματος στο μεράδι της εκκλησίας. Σημαδιακό πράγμα! Και θα το φέρουν στα μέτρα, ώστε να πιάσει τόπο και χρησιμότητα, γιατί η εκκλησία μας ακόμη και χωρίς πολλές λειτουργίες, ακόμη και χωρίς μόνιμο παπά, θα βρίσκεται πάντα εκεί και θα κάνει έκκληση και κάλεσμα σε όλους ...

Ύστερα από την κοπή της πίτας ακολούθησε μπουφές, προσφορά του εξωραϊστικού συλλόγου, που τον ετοίμασε η Ρούλα μας με τα χρυσά της τα χεράκια.

Ήταν όλα εκλεκτά, άφθονα και ζαγορίσια, αφού δεν έλειψαν και οι πλα-

στές πίτες, τυρόπιτες και αλευρόπιτες. Έτσι με το στομάχι χορτάτο και με ένα ποτήρι κρασί ή τσίπουρο στο χέρι, άρχισαν και οι πρώτες γυροβουλίες, γιατί δεν σας είπαμε τα νέα! Ο σύλλογος έφερε και τα όργανα! Έγινε ένα γλέντι τρικούμπερτο, που δεν ματαξανόγινε σε τέτοια εκδήλωση.

Χόρεψαν οι συγχωριανοί μας και οι νεότεροι έδωσαν κέφι και τους καμαρώναμε να σέρνουν το χορό και να συνεχίζουν την παράδοση της ενότητας και της επικοινωνίας με το ρυθμό, με τα βλέμματα, με το χαμόγελο και τη σιγουριά πως είμαστε όλοι μια οικογένεια και θα στηρίζουμε ο ένας τον άλλον.

Στα μάτια των μεγαλύτερων έβλεπες το καμάρι, την κατανόηση και τις καλές προθέσεις ...

Στα βλέμματα των νέων μια δυναμική σοφία, δρόση και αλληλεγγύη.

Η ημέρα γέρνει στο απομεσήμερο!

Τα παιδάκια μπαινοβγαίνουν όλο χαρά στο παλιό σχολείο!

Ο Αι – Μηνάς είναι εκεί! Καβαλάρης πιστός στην κατ' εικόνα του ...

Ο απόηχος του κεφιού φτάνει στα τραγούδια των γλεντζέδων! Η Όλγα, η Κατερίνα, ο Γιώργος Λέκκος στο φινάλε.

Και κάτω στις Ρούλας το χαγιάτι, ο άλλος ο Γιώργος ο Σιώμος με την κιθάρα του, τροβαδούρος πάντα γλεντάει τους πιο μοναχικούς επισκέπτες της ημέρας και τους ξένους, που έρχονται να φάνε εκεί.

Μ' έναν στερνό αποχαιρετισμό ... ξεκινάμε. Μ' ένα βλέμμα φευγαλέο στις αγαπημένες κορυφογραμμές, όπου πλανιό-νται οι σκιές του δειλινού, των σύννεφων κι όλων εκείνων, που άλλοι βλέπουν κι άλλοι δεν βλέπουν, αναχωρούμε.

Το μέσα μας γέμισε!

Φόρτισαν οι μπαταρίες της καρδιάς!

Και σ' άλλα με υγεία.

Να 'μαστε όλοι καλά! Και σεις παιδιά μας νέα κι όμορφα, που αγαπάτε το χωριό μας .... να 'χετε υγεία και πάντα να δημιουργείτε.

ΓΙΟΥΛΙΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ – ΦΙΛΗ

Έφυγε η Λενούτσα του Κοντογιάννη

Έφυγε από τη ζωή η Ελένη (Λενούτσα) Κοντογιάννη – Μαγριπλή σε ηλικία 80 χρόνων. Ένας άνθρωπος καθαρός, με απόλυτες αρχές, με γνώμονα ζωής το «πρέπει» και το «τέλειο».

Αγάπησε όσο ελάχιστοι άνθρωποι το Δίκορφο, αν και δεν γεννήθηκε και δεν μεγάλωσε σ' αυτό. Με το άφθαστο μεράκι και την φοβερή ικανότητα της να φθάνει στο τέλειο, τι άρχιζε, ανασκεύασε και στόλισε το πατρικό σπίτι της οικογένειας Κοντογιάννη και το έκανε καμάρι του Δικόρφου, με μόνο στόχο να ικανοποιηθούν οι ψυχές και να διατηρηθεί αυτό το σπουδαίο δημιούργημα ενός άλλου εξαιρετικά ικανού ανθρώπου, του παππού της.

Η χελιδονοφωλιά στην είσοδο ξέρει τους αγώνες της, αλλά και τις χαρές της, όταν κάτω απ' αυτήν καθόταν να πει τον καφέ της και να περιμένει τα εγγόνια της να έρθουν για λίγες μέρες, με τις πίτες φτιαγμένες και το σπίτι να αστράφτει. Παρά το ότι δεν πήρε τη μόρφωση που τις άξιζε, σύμφωνα με την υψηλή της νοημοσύνη, κατάφερε με το δημιουργικό πνεύμα της και τις μεγάλες ικανότητες της πάρα πολλά και σε όλους τους τομείς.

Άφησε την τελευταία της πνοή μέσα στην αγάπη των παιδιών και των εγγονιών της και ξεκίνησε το ταξίδι της να συναντήσει τον άνδρα της, τους γονείς, και τα αδέρφια της, μια μέρα ηλιόλουστη σύμφωνη με την καθάρτητα της ψυχής της.

Το χιόνι δεν άφησε να ταφεί στο Δίκορφο και έτσι για τρία χρόνια ακόμα θα αναπαύεται στον ίδιο χώρο που αναπαύθηκε και ο σύντροφος της ζωής της, έως ότου τα οστά της έλθουν στο λατρεμένο της Δίκορφο που τόσο ετίμησε.

Η κόρη της

Μίκα Μαγριπλή - Λώλη

ΠΟΙΗΣΗ

Η δύναμη της αγάπης

Η αγάπη είναι μεγάλη
κι έχει δύναμη πολλή
όταν μάλιστα εμπνέει
νουθετεί και συγχωρεί.

Είν' η αύρα που δροσίζει
και τονώνει την ψυχή
το νερό που κελαρύζει
σαν αστείρευτη πηγή.

Θείο δώρο στους ανθρώπους
την edίδαξε ο Χριστός
λάμπει σαν τρανό αστέρι
σα μεγάλος θησαυρός.

Γελαστοί και μονιασμένοι
όλοι αντάμα στη ζωή
την ειρήνη να ποθούμε
της αγάπης αδερφή.

Ιωάννης Λέκκος

ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΚΑΙ ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

(προς το Σύλλογό μας)

Όλα τα παρακάτω ερωτήματα είναι απόψεις και γνώμες ενός και μόνον Δικορφιώτη, με καλή προαίρεση και ειλικρινή διάθεση... χωρίς κριτική ουδενός εκ της ηγεσίας του σημερινού μας Συλλόγου.

Σκοπός δε και πρόθεσή του είναι: η αναδιοργάνωση, η καλύτερευση και η αποδοτικότητα της εκάστοτε ηγεσίας του, ώστε το ιστορικό Δίκορφο να πάει μόνο μπροστά και να μην υποβαθμιστεί ποτέ.

Κι αυτά είναι :

1. Ποια θα είναι η νέα δραστηριότητά του...

2. Σε ποια σημεία θα βάλει τους κύριους στόχους του...

3. Ποιες εκδηλώσεις προτίθεται να πραγματοποιήσει, ώστε να συνενωθούν, ακόμη περισσότεροι, οι υπάρχοντες σημερινοί Δικορφιώτες...

4. Για τα τυχόν προβλήματα που υπάρχουν, ή θα υπάρξουν ίσως προσεχώς, στην πρώην κοινότητά μας, θα δράσει και θα αντιδράσει εγκαίρως, σωστά και αμερόληπτα, ώστε όλα να πάνε προς το καλύτερο...

5. Παρόμοιοι σύλλογοι υπάρχουν σχεδόν σ' όλα τα ζαγοροχώρια και κυρίως του Κεντροδυτικού Ζαγορίου. Αρα οι πιο επιτυχημένοι απ' αυτούς μπορεί να είναι και να γίνουν πρότυπα για μας τους Δικορφιώτες και για την ηγεσία, κυρίως, του Συλλόγου μας... Να δούμε και να συμπε-

ράνουμε δηλαδή: Τι έκαναν ως τώρα, πού πέτυχαν και πού απέτυχαν, ποια όνειρα και ποια σχέδια και

προγράμματα είχαν και έχουν και πώς διακρίνονται για την επιτυχημένη κυρίως συμπεριφορά τους.

6. Εκδρομές του Συλλόγου μας σε διάφορα μέρη της Ηπείρου και της Ελλάδας θα πραγματοποιηθούν κάποτε, ώστε να συνενώσουν ακόμη περισσότερους τους υπάρχοντες σήμερα Δικορφιώτες ...

7. Κοινή εκδήλωση, μέσα στο Δίκορφο, ένα σαββατοκύριακο, με γλέντι και φαγητό... θα πραγματοποιηθεί κάποτε απ' τα νέα, αμερόληπτα και αντικειμενικά μέλη του νέου διοικητικού Συμβουλίου μας ...

8. Οικονομικές εισφορές πού και πότε θα εισπράττει ο νέος ταμίας του Συλλόγου μας... Αυτό είναι πολύ σημαντικό και σπουδαίο γεγονός, αφού σε κάθε εκδήλωση θα έχει αυτή την ευκαιρία... Αλλά και μέσα στα Γιάννενα... πού και πότε...

9. Για την κυκλοφορία του δίηγου περιοδικού μας (Δικορφιώτικα νέα...) τι γνώμη έχει η σημερινή ηγεσία του Συλλόγου μας... Πρέπει να γράφεται μόνον από έναν, ή δύο, ή να συμμετέχουν οι πάντες σ' αυτό, ώστε τα θέματα να είναι πράγματι καθαρά δικορφιώτικα (ιστορικά, ή σημερινά...) και να μη καταγράφονται μόνο στα «Δ. Ν.» ειδήσεις και ανακινώσεις του νέου Δήμου μας, όπως έγινε επανειλημμένως τα τελευταία δίμηνα.

10. Στο τέλος κάθε έτους δεν θα ήταν σωστό και αναγκαίο να καταγράφονται

1929, για να πάρει ρύζι και ζάχαρη για μια εγγονούλα του και γυρίζοντας προς το Δίκορφο χάθηκε στα χιόνια του Μισικελιού και έψαχναν πάμπολλοι Δικορφιώτες επί μία εβδομάδα για να τον βρουν, αφού είχαν τη βεβαίωση ότι ξεκίνησε από τα Γιάννενα και πέρασε και το Λικόστομο. Τελικά τον βρήκαν πεθαμένο, όταν είδαν πουλιά άγρια να τρώνε το κρέας του.

Αλλά και μέσα στο χωριό μας, πολλές φορές, κανένας δεν μπορούσε να πεί πουθενά και να κάνει κάτι αναγκαίο και επιβεβλημένο. Το πρώτο που έκαναν πολλοί χωριανοί μας και ζαγορίσιοι γενικά, όταν έπεφτε το ένα μέτρο χιόνι πάνω από τα σπίτια μας ήταν να ανεβαίνουν πάνω σ' αυτά και να ρίχνουν κάτω το χιόνι, γιατί κινδύνευε να χαλάσει και να πέσει το ίδιο και να καταστραφεί. Και θυμώμαι μια φορά που ανέβηκε η μητέρα μου για να ρίξει το χιόνι του σπιτιού μας και κινδύνευσε να πέσει και να σκοτωθεί, επειδή γλίστρησε... Αλλά πρόλαβε να σταματήσει στο δεύτερο όροφο.

Στις σημερινές μέρες, βέβαια, όταν πέφτει το πρώτο χιόνι ζητούμε από τον κάθε Δήμο και από την πολιτεία μας να προστρέξει και να μας ανοίξει τους δρόμους, να μας βοηθήσει με κάθε τρόπο και να μας συμπαράσται... Κάτι που τότε για όλη την Ελλάδα ήταν αδιανόητο και μη εφαρμόσιμο.

Και κατά σύμπτωση θυμώμαι πάλι κάτι που διάβασα σε μια παλιά εφημερίδα που είχε ο παππούς μου και τη βρήκα στο σπίτι μου απ' το 1935:

στα «Δικορφιώτικα νέα» όλα τα έσοδα και έξοδα του Συλλόγου μας, ώστε οι πάντες να είναι ενημερωμένοι και μη αμφιβάλλοντες... και να συμβάλλουν περισσότερο οικονομικά στη νέα λειτουργία του Συλλόγου μας ...

Ήταν δέκα ειλικρινή, αμερόληπτα, προσγειωμένα και αντικειμενικά ερωτήματα, που σκοπό είχαν και έχουν μόνο την αναδιοργάνωση, την καλύτερευση, τη βελτίωση και την αποδοτικότητα του σημερινού μας Συλλόγου.

Κι όποιος έχει αντιρρήσεις σ' αυτές τις απορίες, τις απόψεις και τους προβληματισμούς, ας διατυπώσει προφορικά και γραπτώς τις δικές του απόψεις και τις απομυκτικές του λύσεις και θέσεις, ώστε να δούμε όλοι μας το σημερινό Σύλλογό μας να πάει μόνο μπροστά και να μην αδραναί και να μη μένει ακίνητος επί διετίες και τριετίες ... συνεχώς.

Υ. Γ. Όλα τα παραπάνω μπορούν να δημοσιευτούν και στα «Δ. Ν.», αφού ζούμε σε μια ελεύθερη, δημοκρατική, προσγειωμένη, αντικειμενική και αμερόληπτη κοινωνία του χθεσινού και κυρίως του σημερινού μας Δικόρφου, όπου οι πάντες μπορούν να έχουν απόψεις και αντιρρήσεις, θέσεις και αντιθέσεις, που προέρχονται όμως μόνον από χριστιανική αγάπη και ελληνική προέλευση και αποβλέπουν βέβαια μόνο στη βελτίωση και στην προκοπή του ενός και μοναδικού Δικόρφου, στο ιστορικό μας και διακεκριμένο πάντοτε Ζαγόρι μας.

ΜΑΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

«Τηλεγραφήματα εκ Καλωτάς, Διποτάμου και Δικόρφου μας αναγγέλλουν, ότι η άφθονος χιών απέκλεισε παντελώς ταύτα και ότι πάσα απόπειρα μεταβάσεως θα ήτο άκρως επικίνδυνος». Βλέπουμε λοιπόν και διαπιστώνουμε πλέον σήμερα ότι όλα άλλαξαν στα χωριά μας και στις πόλεις μας, αφού η επικοινωνία των ανθρώπων είναι ευκολότερη, αφού υπάρχουν δρόμοι αυτοκινήτων πλέον παντού, που καθαρίζονται και ελέγχονται για το χιόνι που έχουν κι ότι η σημερινή τεχνολογία έχει λύσει πολλά προβλήματά μας του παρελθόντος.

Και βέβαια η μετάβαση σ' ένα χωριό που έχει χιόνι, που παρουσιάζει παγωνιά και πολύ κρύο είναι δύσκολη και σήμερα μ' ένα απροετοίμαστο αυτοκίνητο ... γιατί κάπου θα γλιστρήσουμε, κάπου θα παραπατήσουμε και κάπου θα κινδυνεύσουμε. Κι αυτό αφορά και τις σημερινές χειμωνιάτικες κακοκαιρίες στο Δίκορφο και σ' όλο το Ζαγόρι.

Υ. Γ. Όλα τα παραπάνω καταγράφονται γιατί φέτος, το 2002, παρουσιάστηκε μεγάλη κακοκαιρία στην Ελλάδα και κυρίως στην πρωτεύουσά μας. Ενώ στο Ζαγόρι μας, όπως λένε όλοι οι έμπειροι και αμερόληπτοι σημερινοί του κάτοικοι (έστω και λίγοι ...) ο καιρός ήταν ως τώρα φυσιολογικός κι όχι ακραίος ... κι η περιοχή μας λειτουργεί φυσιολογικά κι όχι επικίνδυνα, όπως αλλού κι όπως στο παρελθόν.

ΜΑΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

Εποχιακές εκδηλώσεις Συλλόγων Ζαγορίου

Η προγραμματισμένη εκδήλωση για τις 20-1-2002 στο Δίκορφο δεν έγινε κι είναι και επιτυχία του Συλλόγου μας, που αποφάσισε από την προηγούμενη μέρα, να μη μεταφερθούμε με το λεωφορείο στο χωριό μας, αφού είδαν και διαπίστωσαν σαν μέλη του ότι ο δρόμος ήταν παγωμένος κι ότι ο ίδιος ο Δήμαρχός μας δεν μπόρεσε να φτάσει στο χωριό μας μια μέρα γρηγορότερα.

Κι αυτό είναι μια επιτυχία, γιατί και στα Γιάννινα εκείνο το πρωί είχε και παγωνιά και συννεφιά και φοβερό κρύο. Ιδιαίτερα κοντά στο σπίτι μου, που είναι δίπλα στο μικρό βουνό της πόλης μας.

Παίρνοντας δε τηλέφωνο αρκετούς Δικορφιώτες τα μέλη του Συλλόγου μας, τους ενημέρωναν για την αναβολή της εκδήλωσης. Αλλά και μεταξύ μας ενημερωνόμαστε και ξέραμε έγκαιρα ότι δεν θα ξεκινήσουμε για το χωριό. Εγώ δε, για σιγουριά και βεβαιότητα πήρα τηλέφωνο και τον πρώην Πρόεδρο του Συλλόγου μας και τον ρώτησα γι' αυτό το θέμα. Κι εκείνος, μεταξύ άλλων, μου είπε: «Δεν θυμάσαι, που όταν ήμουν εγώ πρόεδρος την εκδήλωση αυτή την κάναμε μέσα στα Γιάννινα... για να μην έχουμε κανένα πρόβλημα;»

Γι' αυτό και ο Σύλλογος όλων των ζαγορισίων φέτος, όπως και άλλες φορές, πραγματοποίησε την ίδια εκδήλωση στις 27-1-2002 μέσα στα Γιάννινα και σε συγκεκριμένο κέντρο της μεγάλης πλατείας της πόλης μας.

Έτσι συμπεραίνει ο μέσος και αμερόληπτος ζαγορίσιος ότι: Κάθε εκδήλωση από τον Οκτώβριο μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου είναι δύσκολη και δυσεφάρμοστη στην περιοχή μας και πολλές φορές μη πραγματοποιήσιμη. Ενώ από το Μάρτιο μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου, δηλαδή επί πέντε μήνες, όλα μπορούν να γίνονται και να πραγματοποιούνται στο Ζαγόρι μας, χωρίς καμιά απολύτως δυσκολία και χωρίς κανένα εκτάκτως σταμάτημα.

Όλα τα παραπάνω καταγράφονται χωρίς καμιά κριτική ουδενός, αλλά με την επιθυμία ο υπάρχων Σύλλογός μας να είναι και να γίνει έμπειρος, ώστε κάθε του μελλοντική επιθυμία και κάθε προγραμματισμός του να είναι και να γίνει επιτυχημένος και σίγουρος, άνετος και εφαρμόσιμος.

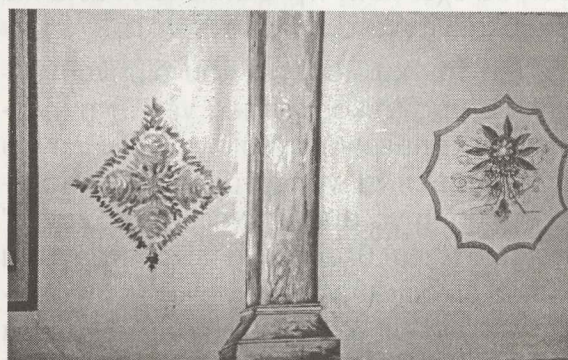
Υ.Γ. Το Σάββατο, 2 Φεβρουαρίου, έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του και ο Σύλλογος Βίτσας «Αλέξιος και Αγγελική Παπάζογλου» στο κέντρο «Λιθαρίτσια» των Ιωαννίνων, φοβούμενος την υπάρχουσα μέχρι τότε κακοκαιρία... Και βέβαια το ίδιο έκαμαν και οι πλείστοι Σύλλογοι του Ζαγορίου μας όπως και η μηνιαία έκδοση της Ι.Λ.Ε.Ζ. «Το Ζαγόρι μας», όπου παρέστη η πλειοψηφία των ζαγορισίων.

Συμπέρασμα: Οι εποχιακές εκδηλώσεις κάθε συλλόγου του Ζαγορίου πρέπει να είναι προσεκτικές και εφαρμόσιμες από τον Οκτώβριο μέχρι το Φλεβάρη κάθε χρόνου.

Ματθαίος Λέκκος

Η ζωγράφος Νέλλη Αργύρη

Σε προηγούμενο τεύχος μας είχαμε παρουσιάσει τη δουλειά της συγχωριανής μας ζωγράφου Νέλλης Αργύρη στο Δήμο της Γλυφάδας, στον οποίο εργάζεται ως υπεύθυνη της Πινακοθήκης. Μια άλλη πτυχή των επαγγελματικών της δραστηριοτήτων είναι η συντήρηση τοιχογραφιών με τη μέθοδο της επαναζωγράφισης. Και είναι γνωστό ότι στο χωριό μας είναι αρκετά τα σπίτια τα οποία ακόμα διατηρούν τις τοιχογραφίες τους, οι οποίες όμως, εξαιτίας της υγρασίας κυρίως αλλά και άλλων λόγων, καταστρέφονται σιγά-σιγά και ξεθωιάζουν. Η Νέλλη, η οποία παρεμπιπτόντως έχει σπουδάσει ζωγραφική στο Alster University του Μπέλφαστ στην Ιρλανδία, έχει ασχοληθεί με τις τοιχογραφίες με αρκετή επιτυχία, όπως φαίνεται και από τη φωτογραφία που παρατίθεται, η οποία είναι ένα μέρος από την αποκατάσταση τοιχογραφίας στην οικία Κοτσιλίδη.

Η Νέλλη, σε συνεργασία με το Σύλλογό μας, θα παρουσιάσει έργα της σε ελαιογραφίες με ζαγορίσιο θεματικό περιεχόμενο, σε έκθεση που θα πραγματοποιηθεί στο χωριό μας τον Αύγουστο, στα γραφεία του συλλόγου.

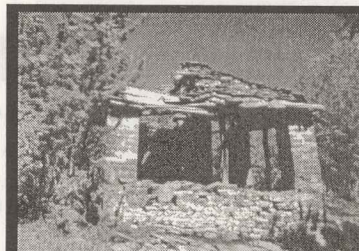
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Το όνομα του παππού του, Μάξιμος, δόθηκε στο αγοράκι του Σταύρου και της Δήμητρας Τσούγια. Να ζήσει!
- Τον εκλεκτό της καρδιάς της Μιχάλη αρραβωνιάστηκε η Έφη Αντωνιάδη. Καλά στέφανα!
- Γεννητούρια στην οικογένεια της Μαρίκας Κυριακόπουλου. Ο Χρυσανθος απέκτησε κορίτσι και η Χρύσα αγόρι. Να τους ζήσουν!
- Αγόρι είναι και το δεύτερο παιδάκι του Μιχάλη και της Πίτσας Λέκκου. Να σας ζήσει παιδιά!
- Τρεις χωριανοί μας που ζούσαν στην Αθήνα έφυγαν από κοντά μας. Η Ιππολύτη Λέκκου, η Ελένη Κοντογιάννη-Μαργιπλή και ο Δημήτριος Σακελλαρίου. Στους συγγενείς τους εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.
- Στους νέους φοιτητές που κατάγονται από το χωριό μας συγκαταλέγονται από φέτος και ο Κωνσταντίνος Καρράς και η Σμαράγδα Μητρόπουλου. Καλό πτυχίο!

Μάλλιου Χριστίνα

ΕΓΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

Λ. Γράμμου 305 (Εναντι Αεροδρομίου)
Ιωάννινα
Τηλ. γραφείου: 0651- 63985
Κιν.: 093 7814113

Το κόν'σμα εδώ και καιρό δεν υπάρχει πλέον. Πρέπει να το αναστηλώσουμε και θα το κάνουμε. Αφιερωμένο

στους δικούς μας ανθρώπους, που πέρασαν από κει.

Θωμάς Λέκκος

Μας εξέπληξε όλους ευχάριστα «το ξαφνικό φύτρωμα» μιας ωραιότατης, παραδοσιακής πέτρινης βρύσης στη θέση «Ριζό» του χωριού μας, με πλούσιο γάργαρα νερό, έργο του Κυνηγετικού Συλλόγου Ζαγορίου.

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου είναι η πρώτη φορά που βλέπω καινούργια βρύση στον τόπο μας.

Με την πρωτοβουλία τους αυτή, το γούστο και το μεράκι, οι Ζαγορίσιοι κυνηγοί έδειξαν την ευαισθησία αλλά και την αγάπη τους για το περιβάλλον και την παράδοση.

Διερμηνεύοντας τα αισθήματα όλων των Δικορφιωτών, πιστεύω δε και όλων των περαστικών, θέλω να συγχαρώ από καρδιάς τον πρόεδρο του Κυνηγετικού Συλλόγου κ. Γιώργο Γκρουΐδη και το Δ.Σ. τόσο για την ιδέα όσο και την υλοποίησή της. Και πάλι συγχαρητήρια.

Θωμάς Λέκκος

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Οικονόμου Πέτρος	29,35 €
Αργύρη Νέλλη	16 €
Λέκκος Χρήστος	5.000 δρχ.
Καρβούνης Κώστας	5.000 δρχ.
Κατσανεβάκη Λίτσα	5.000 δρχ.
Λέκκου Κλειώ	5.000 δρχ.
Φρεγγίδης Αλέκος	5.000 δρχ.
Σορβάκος Γεώργιος	3.000 δρχ.
Σορβάκου Ελένη	3.000 δρχ.
Ζυγούρη Φρόσω	9 €

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

- ♦ Εις μνήμην της αγαπημένης θείας Ελένης Κοντογιάννη-Μαργιπλή οι ανιψιές Νούλα και Ελευθερία Λέκκου καταθέτουν 30.000 δρχ. στον Ιερό ναό Αγίου Μηνά Δικόρφου.
- ♦ Εις μνήμην της αγαπημένης μας Ελένης Κοντογιάννη-Μαργιπλή η οικογένεια Γεωργίου Κασσάρα καταθέτει 30.000 δρχ. στον Ιερό Ναό Αγίου Μηνά Δικόρφου.
- ♦ Εις μνήμην της αγαπημένης κουνιάδας Ελένης Κοντογιάννη-Μαργιπλή η Αμφιτρίτη Κοντογιάννη καταθέτει 5.000 δρχ. στον Ιερό Ναό Αγίου Μηνά Δικόρφου.
- ♦ Εις μνήμην Δημητρίου Σακελλαρίου η γυναίκα του Πόπη και τα τέκνα του Ιωάννης και Κωνσταντίνα πρόσφεραν στην εφημερίδα μας 60€.
- ♦ Εις μνήμην του συζύγου της Β. Λέκκου η Ελένη Λέκκου καταθέτει το ποσό των 60€ στον Άγιο Μηνά.

Νέλλη Αργύρη
ζωγράφος

Κυπρου 22, γλυφάδα, τηλ.: 8946.255
Κιν. 0972019391